

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่อง “การศึกษาทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 9” นี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม และเพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษแตกต่างกัน และที่เรียนสาขาวิชาแตกต่างกัน

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 2 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 9 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2542 ใน 5 วิทยาลัยได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคอุตรธานี วิทยาลัยเทคนิคขอนแก่น วิทยาลัยเทคนิคสกลนคร วิทยาลัยเทคนิคหนองคาย และวิทยาลัยเทคนิคเลย ใน 6 สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างเทคนิคการผลิต สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ และสาขาวิชาช่างก่อสร้าง มีจำนวนทั้งสิ้น 336 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง และแบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ได้ผ่านการตรวจพิจารณาในเรื่องความครอบคลุมเนื้อหา และความถูกต้องเหมาะสมของการใช้ภาษา จากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพของแบบวัด 2 ครั้ง ได้แบบวัดทัศนคติต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 41 ข้อ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.88

ส่วนแบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ ได้ผ่านการตรวจพิจารณาในเรื่อง ความครอบคลุมและความตรงของเนื้อหา รวมทั้งความถูกต้องของภาษาที่ใช้จากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ก่อนนำไปทดลองใช้ 2 ครั้ง เพื่อหาค่าระดับความยาก ค่าอำนาจ จำแนก และค่าความเที่ยงของแบบทดสอบ ได้แบบทดสอบแบบปรนัยที่วัดทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน ที่มีค่าระดับความยากอยู่ระหว่าง 0.27-0.79 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.23-0.58 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.84 แบบทดสอบแบบอัตนัยที่วัดทักษะการพูดมีค่าระดับความยากอยู่ ระหว่าง 0.31-0.77 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.42-0.68 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.71 แบบทดสอบแบบอัตนัยที่วัดทักษะการเขียน มีค่าระดับความยากอยู่ระหว่าง 0.26-0.80 มีค่าอำนาจ จำแนกอยู่ระหว่าง 0.21-0.65 และมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.77 แบบทดสอบความสามารถทางภาษา อังกฤษนี้มีจำนวน 75 ข้อ ประกอบด้วยแบบทดสอบทักษะการฟังเป็นแบบปรนัย คำตอบ 4 ตัว เลือก มีจำนวน 10 ข้อ ทักษะการพูดโดยอ้อมเป็นแบบปรนัย คำตอบ 4 ตัวเลือก มีจำนวน 10 ข้อ ทักษะการพูดโดยตรงเป็นแบบอัตนัย มีจำนวน 10 ข้อ ทักษะการอ่านเป็นแบบปรนัย คำตอบ 4 ตัว เลือก มีจำนวน 30 ข้อ และทักษะการเขียนเป็นแบบอัตนัย มีจำนวน 15 ข้อ

ผู้วิจัยนำแบบวัดทัศนคติของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองและแบบทดสอบความ สามารถทางภาษาอังกฤษ ไปทดสอบกับนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากรในแต่ละวิทยาลัยแล้วนำ มาตรวจให้คะแนน โดยนำคะแนนของแบบทดสอบความสามารถทางภาษาอังกฤษ มาแบ่งกลุ่มที่มี ระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ โดย วิธีการจัดตำแหน่งแบบเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile) โดยให้ผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 75 ขึ้น ไปอยู่ในกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูง และผู้ที่ได้คะแนนตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ ไทล์ ที่ 25 ลงมาอยู่ในกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ

ผู้วิจัยนำคะแนนที่ได้จากแบบวัดทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองมา วิเคราะห์ค่าสถิติต่าง ๆ คือ วิเคราะห์ข้อมูลด้านสถานภาพของตัวอย่างประชากรโดยใช้ค่าร้อยละ วิเคราะห์ทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษา โดยหาค่ามัธยฐานเลขคณิต (\bar{X})

และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นเปรียบเทียบทัศนคติของกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ โดยการทดสอบค่าที (t-test) และเปรียบเทียบทัศนคติของตัวอย่างประชากรในสาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างเทคนิคการผลิต สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ และสาขาวิชาช่างก่อสร้าง โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance) และใช้การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของตุกี (Tukey's HSD)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม มีทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองอยู่ในระดับปานกลาง
2. เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ของนักศึกษากลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำพบว่า นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มีทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. เมื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษา โดยแยกออกเป็น 6 สาขาวิชาพบว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้และพบว่า นักศึกษาสาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ มีทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองสูงกว่านักศึกษาสาขาวิชาช่างก่อสร้าง นอกนั้นไม่พบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ของนักศึกษาสาขาวิชาอื่นๆ เป็นรายคู่

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง มีประเด็นที่นำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากการศึกษาทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 2 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 9 ที่พบว่า นักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ นักศึกษายังไม่ได้รับการชี้แนะให้เห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง และยังไม่ได้รับการส่งเสริมให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองอย่างเป็นระบบและอย่างจริงจัง รวมทั้งครูผู้สอนภาษาอังกฤษยังไม่ได้เปิดโอกาสให้นักศึกษาตัดสินใจในกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองอย่างเต็มที่ นอกจากนี้แนวคิดในเรื่องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองเป็นแนวคิดใหม่สำหรับนักศึกษาในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ถึงแม้ว่านักศึกษาประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ต้องเรียนวิชาชีพทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันไป เพื่อฝึกทักษะความชำนาญให้สามารถนำไปทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม หรือสถานประกอบการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในการฝึกปฏิบัตินี้เป็นการฝึกเหมือนสถานการณ์จริง นักศึกษาต้องมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานแต่ละครั้ง แต่ความรับผิดชอบดังกล่าวเป็นความรับผิดชอบเพียงบางส่วนเท่านั้น ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้นักศึกษาเหล่านี้มีทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองอยู่ในระดับปานกลาง

2. จากการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 2 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิคสังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 9 พบว่า กลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและกลุ่มที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ มีทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับเอฟ แอล มอริส (F. L. Morris, 1961: 135-139) ซึ่งศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียน นิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียน พบว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง จะได้คะแนน

นิสัยในการเรียน และทัศนคติในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของนภาพร เมฆรัชชาวณิช (2514: ง-จ) ที่หาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยและทัศนคติทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานครพบว่า นิสัย และทัศนคติทางการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และ นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ มีความแตกต่างในด้านนิสัยและทัศนคติทางการเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

3. จากการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 2 ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม ในวิทยาลัยเทคนิค สังกัดกรมอาชีวศึกษา เขตการศึกษา 9 เมื่อแยกตามสาขาวิชา พบว่า นักศึกษาทั้ง 6 สาขาวิชาที่มีทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนภาพร เมฆรัชชาวณิช (2514: ง-จ) ที่หาความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยและทัศนคติทางการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างแผนกวิชา ปรากฏว่าคะแนนนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักเรียนแผนกวิทยาศาสตร์มีนิสัยในการเรียนและทัศนคติในการเรียนดีกว่านักเรียนในแผนกศิลป์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังมีเหตุผลอื่นๆอีกหลายประการที่สนับสนุนความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ดังนี้ นักศึกษาบางสาขาวิชาส่วนมากเป็นนักศึกษาที่เรียนดีเนื่องมาจาก ในสาขาวิชานั้น ๆ มีผู้สมัครสอบแข่งขันเข้าศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก เช่น สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาช่างเทคนิคการผลิต เป็นต้น ซึ่งเป็นสาขาวิชาที่เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน จึงทำให้มีโอกาสคัดเลือกนักศึกษาที่เรียนดีเข้าศึกษาต่อ นอกจากนี้ ในสาขาวิชาที่มีนักศึกษาที่เรียนดี มีความรับผิดชอบสูง นักศึกษาจะสนใจในการเรียนและให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี นักศึกษาเหล่านี้จึงมีทัศนคติที่ดีแตกต่างจากนักศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้นพบว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ปีที่ 2 ทั้งกลุ่มผู้ที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษสูงและกลุ่มผู้ที่มีระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ และสาขาวิชาต่างๆ 6 สาขาวิชาคือ สาขาวิชาช่างยนต์ สาขาวิชาช่างเทคนิคการผลิต สาขาวิชาช่างเทคนิคโลหะ สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์ และสาขาวิชาช่างก่อสร้าง มีทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหาร

1. ผู้บริหารควรตระหนัก และเล็งเห็นความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง และจัดให้มีโครงการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เพื่อให้ นักศึกษาตลอดจนบุคลากร ในสถานศึกษามีความสามารถ และความรับผิดชอบในการจัดการการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง
2. ผู้บริหารควรจัดสัมมนาในเรื่องการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ให้แก่ครูผู้สอน วิชาภาษาอังกฤษเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมของครูผู้สอน และสร้างทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษด้วยตนเองให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
3. ผู้บริหารควรส่งเสริม และสนับสนุนให้มีการจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ แบบพึ่งตนเอง ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมให้นักศึกษาและบุคลากร ได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง
4. ผู้บริหารควรสนับสนุนการจัดสภาพการณ์ต่างๆ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ต่อการพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน

1. ครูผู้สอนควรสร้างจิตสำนึกให้แก่ผู้เรียนให้ผู้เรียนเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง
2. ครูผู้สอนควรปรับบทบาทใหม่ให้เป็นผู้อำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำ และคำปรึกษาแก่ผู้เรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนตัดสินใจในกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

3. ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมต่างๆทั้งในและนอกชั้นเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ในระดับชั้นเรียนอื่นๆเช่น ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค (ปวท.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพครูเทคนิคชั้นสูง (ปทศ.) ซึ่งเทียบเท่าระดับปริญญาตรี ที่กรมอาชีวศึกษาเปิดสอน

2. ควรมีการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองของครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อทราบความคิดเห็นและทิศทางของครูผู้สอนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง

3. สำหรับการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองในครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยในกลุ่มประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรมเท่านั้น ควรมีการศึกษาวิจัยในลักษณะเดียวกันในกลุ่มประเภทวิชาอื่นๆเช่น กลุ่มประเภทวิชาพาณิชยกรรม กลุ่มประเภทวิชาคหกรรม และกลุ่มประเภทวิชาศิลปกรรม

4. ควรมีการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง ในระดับมัธยมศึกษาของกรมสามัญศึกษา และกรมการศึกษานอกโรงเรียน

5. ควรมีการศึกษาความพร้อมของผู้เรียนในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เพื่อจะได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองมากขึ้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย